

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΒΕΡΟΙΑ
 Αριθμ. 18.141/73
 Δωρεά: Ηλίας
 Νεβελιχίδης

Ταξινόμηση αριθμός: 070 111EP

Στη Δημοσία Βιβλιοθήκη Βεροίας

Δωρεά

Το δημοσιογραφικό τούτο όργανο, συνηγορώντα
στα πρώτα χρόνια της ζωής του Έθνους (1946-1967)
και ιδιαίτερα αντίστασης κατά του κράτους του πρώτου
και των παραρατιικών καθαρμάτων, σε μια εσωχρηστική
ιστορία του μέλλοντος, θα τη χαρακτηρίσει «έσωχρηστική».
Καταγράφεται με απεικονιστικότητα στα εσωχρηστικά
γεγονότα της ανωμαλίας αυτής περιόδου (Σοβέτια, 1953,
κρίση, μανδύια σχέσια και άλλα)

Ε. Α. Πηγάς
ο ιδρυτής
Ε. Α. Πηγάς
Ε. Α. Πηγάς

Εβδομαδιαία έκθεσις Βεροίας

Συνδρομαί
*Ετησία δρ. 0.800 *Εξαμηνος 10.000

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ—ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΗΛΙΑΣ ΝΟΒΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

*Ετος 21 *Αριθ. φύλλου 205
Τιμή φύλλου δρμχ. 1000

ΠΡΕΠΕΙΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΗ Η ΑΝΤΙΛΑΓΓΗ ΚΑΤΗΦΟΡΑ

Τέσσαρες μήνες διακυβερνήσεως ήταν κάτι περισσότερο από αρκετό για να αποκαλύψουν το αντιλαϊκό περιεχόμενο της πολιτικής του Συναγερμού. Η Κυβέρνησις στο διάστημα αυτό πήρε τέτοια μέτρα, που βόθισαν το λαό σε άγωνία.

Οι τέσσαρες μήνες, έδειξαν κτιστόν τελευταίο "Ελληνα ΠΟΙΟ" θά είνε τó έργο της. Στους τέσσαρες αó ους μήνες μπήκαν τὰ θεμέλιά του.

Με την συγχώνευσιν των Γραμμών εξηφάνισε στην χρηματιστική ολιγαρχία ένα πανίσχυρο μονοπώλιο που της επιτρέπει όχι μόνο να πραγματοποιή αυτή τη τεράστια κέρδη, αλλά να γίνει ταυτόχρονα ο απόλυτος ρυθμιστής της οικονομικής ζωής της. Έλλάξας, οδηγώντας προς την μονοπωλιακή συγκέντρωσιν, σιά χέρια των λίγων νεόπλουτων και ξένων κεφαλαιούχων, όλους τους παραγωγικούς και έμπορικούς κλάδους.

Με την αύξησιν των ενοικίων κατοχύρωσε για τους Μεγαλοιδιοκτήτες τεράστια κέρδη και έηρε: έσει την άνοσότητα που όπηρχε ανάμεσα σιά κέρδη αυτών και των άλλων εκπροσώπων του μεγάλου κεφαλαίου (βιομηχανους, έμπόρους, τραπεζίτες). Τίποτε άλλο δέν υπαγόρευσε τó νομοσχέδιο αυτό. Αντίθετα, τὰ πάντα συνεργούσαν εναντίον του. Η έλευθερία των εισαγωγών, η κατάργησις της Α.Τ.Ε. ως ένδοξο μέσου για την διάθεσιν των λιπασμάτων στους αγρότες και η παράδουσις των στή έμπορίου, η άρσις του αγοραστικού έλέγχου για τὰ είδη διατροφής, η κατάργησις των τιμών ασφαλείας των αγροτικών προϊόντων και η άκρόφασις της μη συγκεντρώσεως των στή μέλλον, όλα αυτά άποτελούν άποκάλυπτα μέτρα έξυπηρετήσεως των μεγαλεμπόρων.

Άλλά και οι μεγαλοβιομηχανοί δέν παραμελήθησαν. Τὰ συμφέροντά τους με τὰ δσα έξαγγέλλει η Κυβέρνησις, θά έξυπηρετηθούν με τó παραπάνω.

Τους χαρίστηκαν ουσιαστικά οι παγωμένες πιστώσεις. Διευκολύνθηκαν για την έξόφλησιν των όφειλών τους στους άσφαλιστικούς όργανισμούς.

Τους έπατράπη να άπολύσουν, χωρίς κανένα έλεγχο, τους εργάτες των. Για να κερδίσουν περισσότερα οι μεγάλοι άλευροβιομηχανοί από τó άλεσμα του ξενικού σίτου μειώνεται το ποσοστό αυταλέσεως έγχωρίου.

Προετοιμάζεται η διανομή νέων, 150 δισ. δρ. πιστώσεων, σε όσους μπορούν να συνεισφέρουν δικά τους κεφάλαια ίσα με τὰ 50 ονι αυτών που θά τους χορηγηθούν. Δηλαδή στους Μποδοσάκηδες, γιατί μόνο αυτοί και ρευστό έχουν, και πιστώσεις μπορούν να έξοφληθούν από τους τραπεζίτες φίλους των.

Αυτό είναι το κυβερνητικό έργο στο τετράμηνο που πέρσει. Ένα έργο που κλείνει αυτομάτως μέσα του και την δυστυχία των εργαζομένων των μικροεμπόρων, των επαγγελματιών των μικρών βιομηχανών. Γιατί αυτοί, οι μικρέμποροι θά πληρώσουν τὰ άσχημένα ένδοξια, χωρίς να βλέπουν πελατη να πατάη στο μπαζά τους. Οι μικροβιομηχανοί, χωρίς πιστώσεις και με τόν άγριο συναγωνισμό των μεγάλων, θά οδηγηθούν στην χρεώκοπία. Οι υπάλληλοι, οι εργάτες θά πενύσουν, διωγμένοι από τις δουλειές τους. Οι αγρότες θά θρηνησουν μπρος σιά άπούλητα προϊόντα τους ή κρατώντας στο χέρι τὰ λίγα χιλιάδικα που τους πέταξαν οι μεγαλέμποροι για να τὰ πάρουν.

Και πέρα από όλα αυτά, αυτοί θά πληρώσουν τους υπέρογκους φόρους. Τους φόρους που δέν πρόκειται να νεβασθούν ούτε τους μισθούς των δημοσίων υπαλλήλων και ήσποιδών.

Η συνεργασία Κυβερνήσεως και ολιγαρχίας είναι άπόλυτη. Τó σχέδιό της είναι πεντακάθαρο. Άλλά δέν θά τó εφαρμόση. Ο λαός, όλόκληρος θά την έμποδιση στην αντιλαϊκή κατηφορά.

ΤΟ ΔΡΑΜΑ ΤΟΥ ΑΓΡΟΤΗ

"Όλα σχεδόν τὰ γεωργικά προϊόντα παραμένουν άπούλητα. Αίτια, τó γεγονός ότι οι ανατολικές αγορές μένουν κλειστές, έι όλες αυτές άπορροφούσαν κάποιες πρώτες ύλες (καπνών έπιτεριδοειδών σπόκων, κλπ) κατεκλύσθησαν από τὰ προϊόντα άλλων χωρών (Αμερικανικά, Ιαπωνικά, Καλλιφορνικά κλπ) και έξετρίσαν τὰ έλληνικά. Αυτά και μόνο τó γεγονός είναι άρκετό για να κεντρίση πως η άγροτική μας δέν μπορεί ποτέ να βρίσκεται σε καλή οικονομική κατάσταση.

Άλλά δέν είναι μόνο αυτά. Η συγκέντρωσις των εισαγωγών αγροτικών προϊόντων έξω από τó έτι προσφέρει έξευτελιστικές τιμές, τέτοιες που δέν είναι δυνατόν να καλύψουν ούτε τó κόστος της παραγωγής (π.χ. 2200 βαμβάκι 5000 δρ. κλπ) δέν όλοκληρώνεται ποτέ και έτσι οι παραγωγοί για να μπορέσουν να άπομειωπίσουν σιαχλώσει τους ανάγκες, άναγκάζονται να πουλήσουν στους έμπόρους, σε έξευτελιστικές τιμές τó προϊόν τους, πολύ κάτω φυσικά από τις τιμές της συγκυρίας. Σε άρκετες περιπτώσεις τὰ χρήματα που εισπράττουν (ήταν τείλεπράξουν κίτρινα) οι παραγωγοί, έξυπνολογώντας να έξάμνηο πριν τή νέα έσοδεί. Δέν είναι δυνατόν να καταλάβη κανείς τι επακολουθεί. Ο κατήννησε όλόκληρες έξουτελιώνονται, φεύγουν για τις πόλεις και ή, στην καλύτερη περίπτωση δουλεύουν έργατες με 20000 μηνόκματο ή στην χειρότερη περίπτωση, κατανασθών ζυμάνει αυτοί και οι οικογένειές τους, κατακλήζονται τις γωνίες και τους δρόμους των μεγαλεμπόλων ένθα παραδίδονται (σε στή δουλειά των βιομηχανών και σκελετώνται για πάντα σε σημεία να χάσουν τή ζωτικότητά τους προς μεγάλην ζημίαν των οικογενειών τους και τού έθνους.

ΟΙ ΕΡΓΑΤΑΙ ΛΑΝΑΡΑ ΣΕ ΑΠΟΓΝΩΣΙ

Θλιβερήν κατάστασην παρουσιάζει η Λαναρα, που άλλοτε έσφιξε από ζωή. Οι επιγυγκλιστες άνοιγαν και κλεισαν τó μαγαζά τους, χωρ. να μιλάνε κανείς μέσα. Θλιμύνη οι εργάτες των εργασιών Λαναρα βρίσκονται σε άπογνώσει διότι ό Λαναρα δέν θά όμορφώσθουν, πως είναι έργατες— όλοι άν δέν είναι έργατες— όλοι.

Μετ' όν η Έβδομάδα της Έργασιας θά πρέπει να γιορτάζεται η Έβδομος του Ισού έργατους. Τρίνιο χιλιάδες ναυτικοί γραζόντε στο μισμό του Περαία με στενωμέν' τὰ χέρια. Στην Έβδομάδα τους θά τους βίβεται ή έκαρπια τó λύνουτε τὰ χέρια τους και να χειροκροτούτε την, παναυτική σημεία, που κυματίζει όπερφήνη στο έβρικόν πέλαγο.

Υστερα από την Έβ ομάδα του Ναυτεργάτου θά γιορτάζονται οι Έβδομάδες του Κρηναργάτη, του Έλαιοπαραγωγού, του Σταφιδόκολλιεργητή, του Δημοσίου Υπαλλήλου του Ιατρικού Υπαλλήλου του έπαγγελματιού του Μησοκομικού κλπ, κλπ. Και βδουάδα με τή βδουάδα θά τελειώνει ό χρόνος και δέ θά μας μένει καιρός για δουλειά.

Χ. ΒΑΡΝΑΛΗΣ
(Αναδημοσίευσις από τó "Επίθετο")

ός καθυστριεί τριών μηνών έποδοχάς των και ό βρωσις έκδοτη άνατιγώς όμοίωται για την άνοσολόγητη σιαμφυρί του; είναι και αυτοί οι έργατες. Γιατί δέν τους μιλάσαν ή Αυτοκρατορία δέ έργο στήσιν του, να ψηφίσουν Παναγιώ, άφριλαν να μευοστίθων δι ή ύπόδειξις τού ή αν έντίθετη των συμπεριλήτων των.

Πιστεύουμε δια κατόπιν των όσων έξευτελισμών υπέστησαν—να εργάζονται και να μην πληρώνονται τὰ έργατικά τους δικαιώματα— δηλαδή ό Άντιοχος να κινή τν έργοστιά σιά του με τó λιγοστό αίμα που τους απέμεινε, θά κατανόησαν σε τι λίκυνο βιαθύ έπρασιν μέσα και θά χροισασθή άλλος μεγάλος για να βγούν.

"Όταν ή έργατικά παρασώβεται από τó παχιά λόγια των άετιτικών, είναι έπόμενον να ύποσική και χειροτέρους έξευτελισμούς. Που κρύβονται οι κ.κ. βουλευταί μας πρόεδρος του Έργατικού Κέντρου και Ένδοκτης έργασιας;

"Όταν αυτή τή προστασία παρτίχουν στους δημοκρατικούς έργατες;

Η ΕΒΔΟΜΑΣ ΤΟΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ

—Μπα! "Όσοι υπάρχουν στην Ελλάδα μας κι' έβδομάδες και δασκάλοι! Κι' έγω νόμιζα πως όπηρχε μονάχος ή σκηνιά της (κι' όχι ή έβδομάς) ής πέλου... άνευ διδασκαλου" και διδασκαλοι άνευ σχολείων και σχολείων άνευ στήσης και παιδείας άνευ... γλώσσας. Πολύ σωστά ναμίζω, πως αντί να διορθώνουμε αυτά τὰ χάλια της παιδείας, να τó διορθώσουμε κιόλας. "Ετσι θά φαντάζονται οι μέν διδασκαλοι, πως υπάρχουν, οι δέ άγράμματοι, πως δέν υπάρχουν. Άλλο τó χούνο τó έρμυ και οι δύο τους. Και τó μολογάνε μοναχοί τους. Οι μέν άγράμματοι λένε τους άσκαλούς εκουστοδασκαλους, οι δέ δασκαλοι λένε τους άγράμματους "έξυλα άπελέκητο".

Γι' αυτόν τόν λόγο ή Έβδομάδα του Δασκαλου είναι μάλλον "Έβδομάδα της Άγασματισμού", άφοι χάρις στην έλλειψη των βασικών και των σχολείων, οι άναλφάβητοι φτάσανε τὰ τέσσαρα μιλιόνια! Πώς λοιπόν να μη γιορτάσουμε τó μεγάλο έθνεό μας είπίτευμα ύστερ' από τή

νός αίωνα "δοκόν και άδου" τανα παραμέληση της παιδείας;

Γιορτάζουμε λοιπόν οι δασκαλοι κι' ό άγράμματος λαός, σότις τις μέρες, "παινασμένοι, κοροιδευμένοι, έχχαρισμένοι κατά τή συνταγή του Βασιλείου. Αότις τις μέρες τούς δασκαλους τούς προσφωνούνε τὰ έπίσημα κ' άπεθύνουσι γέλη "δασούχους των φάτων, "αυτοβότας της πίστεως και της πατριδας", "ακοπανείς του πολιτισμού (και άλλα ήθηρά παράμοια). Άλλ' όύτε δασκαλους διορίζουν, όύτε σκελετά χτίζουν, όύτε τó μισθό τους σέξάνουν, όύτε τó τομάρι τους τó προστατεύουν από τó ξύλι των "έθνικαί" μπράβων του χωριού.

Κάθε δασκαλος στήν τήν έβδομάδα των... Πιθόν του, άκαθάρτης όσα τού λένε, να ώθει την άντίθετά του να τριπλασιάζεται. Γιατί καταλαβαίνω, πως αυτός ό ένας αντικαθιστά τούς άλλους δύο που λείκουν από τó ακολούθ. Και

φυσικά, "επίθεται" πως θά άπορξουν και ακολούθ και πωιδικά και προσωπικά, άλλ' όχι σημερα, "αθροισ".

Και τόν έρχόμνο χρόνο, πάλι με την θυσίη με τó γελιδόνα και τις φουσκοδεντρίες, θά τους μπουμπουίζουμε τó κεφάλι με λόγια και θα τους φουσκώσουμε τó στομάχι με ά έρα. Κι' ό τó τέσσαρο υιόόύνα "έξυλα" άπελέκητοι, πάλι άπελέκητοι θά μείνουν. Κ' οι βασικοί θα άδεν "κοιμηθόμε κοήμερα", χωρίς να ξυπνήσουν... "αθροισ".

Με τόν Ισίο, έξυπνο τρόπο γιορτάζουμε μισέρα τó χρόνο τήν "Έβδομάδα της Μητέρας", ένθ όλες τις άλλες μέρες του χρόνου ή διώχνουμε από τὰ έργοστίσια, από τὰ νοσοκομεία από τὰ ύπουργεία κι' από τή Μητέρας.

Κοιρός είναι να γιορτάσουμε με τόν Ισίο έξυπνο τρόπο και τήν "Έβδομάδα της έργασιας". Μόνον έτσι θά πληροφραθούν οι όποσασχολούμενοι "πας έργάζονται κι' οι άνεργοι πως θά... όποσασχοληθούν. "Αν μάλιστα τούς βάζουμε να παραλάυνουσι κι' όλας με βερνικωμένα φιάλια σιέν άμοιότε

